Entrada

Estoy jodido, pero contento de haber nacido

Per pregaria.cat el dl., 23/07/2007 - 09:00

De sobretaula en mig d'una conversa ben interessant i divertida. Explicant coses que ens han passat. Tu ens recordes aquell fet que tant va significar per a la teva vida.

Feies de voluntari de nois i noies que tenien la SIDA. El Centre, a on vivien en comunitat, per a la majoria d'ells era ja la darrera etapa de la seva vida. De fet en morir l'últim dels que vas conèixer quan hi vas anar per primer cop, es quan vas acabar el voluntariat.

Aquella tarda el vaig anar a visitar a l'hospital de Bellvitge. Estava molt malament. Tenia una infecció general. Havien caigut totes les defenses. Estava demacrat i amb prou feines podia respirar. Quan vaig entrar a l'habitació la seva mirada va ser d'aquelles que tenen quelcom de comiat definitiu. Parlant a poc a poc i amb dificultat em diu: "hola, Roger, estoy jodido....pero contento... de haber nacido". Un llarg silenci. Jo estava fet pols. Era evident que se'ns anava. Poca estona després em demana un "trinaranjus", i li vaig donant a poc a poc. Fent un gest em diu que jo també en begui una mica. A continuació "brindemos... Roger!!". Res més. Va entrar en una llarga somnolència i al cap d'un parell d'hores va morir "

. El vas acompanyar fins al final.

I quantes persones, que mai surten en els diaris, acompanyen a tanta gent abandonada per tothom fins al final !

"Estic fotut... però content d'haver nascut"

Aquesta petita llum de vida, en uns moments tan tràgics, no és potser un missatge de la Vida per la qual fem un brindis?

. "Brindem ... Roger "

Amb "trinaranjus", amb aigua.... perquè viure és un tresor incalculable. Cada dia, cada matí, cada tarda, cada nit !! . Acompanyem la vida dels altres, ara que podem !!!

El judici final

31 »Quan el Fill de l'home vindrà ple de glòria, acompanyat de tots els àngels, s'asseurà en el seu tron gloriós. 32 Tots els pobles es reuniran davant seu, i ell destriarà la gent els uns dels altres, com un pastor separa les ovelles de les cabres, 33 i posarà les ovelles a la seva dreta i les cabres a la seva esquerra. 34 Aleshores el rei dirà als de la seva dreta:

»--Veniu, beneïts del meu Pare, rebeu en herència el Regne que ell us tenia preparat des de la creació del món. 35 Perquè tenia fam, i em donàreu menjar; tenia set, i em donàreu beure; era foraster, i em vau acollir; 36 anava despullat, i em vau vestir; estava malalt, i em vau visitar; era a la presó, i vinguéreu a veure'm.

37 »Llavors els justos li respondran:

»--Senyor, ¿quan et vam veure afamat, i et donàrem menjar; o que tenies set, i et donàrem beure? 38 ¿Quan et vam veure foraster, i et vam acollir; o que anaves despullat, i et vam vestir? 39 ¿Quan et vam veure malalt o a la presó, i vinguérem a veure't?

40 »El rei els respondrà:

»--Us ho asseguro: tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, a mi m'ho fèieu.

41 »Després dirà als de la seva esquerra:

»--Aparteu-vos de mi, maleïts, aneu al foc etern, preparat per al diable i els seus àngels. 42 Perquè tenia fam, i no em donàreu menjar; tenia set, i no em donàreu beure; 43 era foraster, i no em vau acollir; anava despullat, i no em vau vestir; estava malalt o a la presó, i no em vau visitar.

44 »Llavors ells li respondran:

»--Senyor, ¿quan et vam veure afamat o assedegat, foraster o despullat, malalt o a la presó, i no et vam assistir?

45 »Ell els contestarà:

»--Us ho asseguro: tot allò que deixàveu de fer a un d'aquests més petits, m'ho negàveu a mi.

46 »I aquests aniran al càstig etern, mentre que els justos aniran a la vida eterna.